

Súd: Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka: 9Er/1418/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6411210154
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Mádel
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6411210154.3

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, proti povinnému: V. Z., L..Č.. XXXXXX/XXXX, XXX XX Z. M. XX, vedenej pod sp. zn. EX 11025/11 súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o vymoženie € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Exekúciu **z a s t a v u j e**.

odôvodnenie:

Súd poverením zo 17.8.2011 poveril exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 2 564,24 € s príslušenstvom na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 15162/10 z 12.5.2011.

Povinný predložil súdu návrh na zastavenie exekúcie. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný uviedol, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej 22.10.2008. Rozhodcovskú doložku obsahuje bod 17 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sa nachádzajú na zadnej strane zmluvy. V tejto doložke sa uvádza, že všetky spory, vrátane sporov, ktoré vzniknú z uzavretej zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde.

Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej cituje § 45 ods. 1 písm. c) a § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a písm. q) prílohy Smernice Rady 93/13/EHS

Povinný uvádza, že podľa jeho názoru súd nemal v tejto veci vydať poverenie na vykonanie exekúcie vzhľadom na vyššie uvedenú neprijateľnú podmienku, ktorá podľa povinného obmedzuje práva spotrebiteľa a znevýhodňuje ho. Podľa povinného rozhodcovský rozsudok vydaný na základe takejto neprijateľnej podmienky nemôže byť podkladom pre exekúciu a súd by mal exekúciu zastaviť.

9Er/1418/2011

-2-

Názor povinného podporuje aj stanovisko schválené 27.9.2010 na spoločnom rokovaní občianskoprávneho a obchodného kolégia Krajského súdu v Prešove, v ktorom sa uvádza, že: Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31.12.2007 alebo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekúčným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce

spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu.

Takáto rozhodcovská doložka bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok mohol byť exekučným titulom a znemožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným podmienkam., a teda aj rozhodcovskému konaniu. Súd v takomto prípade má zastaviť exekučné konanie v celom rozsahu, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok rozhodcu alebo rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská doložka je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom a preto sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Povinný ďalej uvádza, že súd taktiež pochybil v tom, že nepreskúmal pri rozhodovaní o návrhu na výkon exekúcie rozhodcovský rozsudok. V zmysle rozsudku Súdneho dvora C-40/08 Asturcom Telecomunicaciones SL proti Christina Rodriguez Nogaira Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z tohto podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

Zároveň má povinný za to, že rozhodcovská doložka je neplatná, nakoľko nie je povinným podpísaná. Podpis sa nachádza len na prednej strane zmluvy, ale všeobecné podmienky, ktoré sa nachádzajú na zadnej strane, už podpísané nie sú. V zmysle § 4 ods. 2 musí mať rozhodcovská zmluva písomnú formu, ktorá je zachovaná, ak je zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami. K podpísaniu všeobecných podmienok však v tomto prípade nedošlo a teda má povinný za to, že rozhodcovská zmluva vo forme

9Er/1418/2011

-3-

rozhodcovskej doložky je neplatná. Rovnaký právny názor vyslovil Okresný súd Žiar nad Hronom v rozhodnutí č. k. 4C 233/2011.

Rozhodcovský rozsudok vydaný na základe takejto rozhodcovskej doložky je podľa povinného v rozpore so zákonom. Uvedený názor vyslovil aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 21.3.2012 č. k. 6Co 1/2012, keď uviedol, že nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľských zmluvách za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. K povinnosti spotrebiteľa namietat' platnosť rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní Najvyšší súd SR doplnil, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybnit' existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom

znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd naplní príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa.

Na základe uvedeného má povinný za to, že exekúcia je neprípustná, resp. je vykonávaná na základe exekučného titulu, ktorý je v rozpore so zákonom, a preto navrhuje, aby súd exekúciu zastavil.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení dopadajúcom na vec (ďalej aj „ZRK“), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov 16) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, 17)

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.3.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012 rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Oprávneniu súdov v exekučnom konaní skúmať právomoc rozhodcovského súdu v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy, resp. s jej neplatnosťou, nebránia ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), napr.

9Er/1418/2011

-4-

§ 21 ods. 2 alebo § 40 ods. 1 písm. c/ tohto predpisu. Tieto ustanovenia sa týkajú všeobecne účastníkov rozhodcovského konania, ktorými môžu byť aj iné subjekty než spotrebiteľ, pričom sa v nich premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“). Kým nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v prípade iných účastníkov rozhodcovského konania znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v konkrétnej veci (pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné), v spotrebiteľských veciach tomu tak nie je. Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd naplní príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa.

Podľa uznesenie Krajského súdu v Prešove z 28.9.2012, sp. zn. 6CoE/210/2012 odvolací súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove z 27.9.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31. 12. 2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008.“

Ak keď s právnymi názormi uvedenými v predchádzajúcich dvoch odsekoch ako aj im podobnými, ktoré sú reprezentované širokým spektrom „judikátov“, a ktoré sú nepochybne účastníkom konania, najmä oprávnenému, vrátane spojených prípadov známe, nemožno súhlasiť, súd podľa právneho názoru obsiahnutého v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.3.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012 a podľa právneho názoru obsiahnutého v stanovisku občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z 27.9.2010, ktoré je citované v uznesení Krajského súdu v Prešove z 28.9.2012, sp. zn. 6CoE/210/2012, z ktorého de facto vyplýva, že každá rozhodcovská doložka obsiahnutá v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nebola dojednaná individuálne a na poklade, ktorej návrh na začatie konania pred rozhodcom podal dodávateľ je neprijateľnou podmienkou, rozhodcovskú doložku, ktorá je dojednaná v bode 15 všeobecných podmienok k zmluve o úvere zo 22.10.2009, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou (§ 52 ods. 1 OZ), nakoľko z jej obsahu súd nemá preukázané, že povinný vystupoval pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej
9Er/1418/2011

-5-

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, kým oprávnený áno (§ 53 ods. 3 a 4 OZ), vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku a teda ako neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ), keďže zo zmluvy je evidentné, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne a zároveň návrh na začatie konania pred rozhodcom podal dodávateľ. Skutočnosť, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou a teda neplatnou má za následok, že rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodovať a vydaný rozhodcovský rozsudok je materiálne nevykonateľný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.3.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012) a preto súd exekúciu vedenú na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku podľa citovaného ustanovenia § 45 ods. 1 ZRK zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom písomne v troch vyhotoveniach.